

— זוהר תהלים —

ברוך הוא, ונזוּנִין מִזֵּי הַשְּׁכִינָה, אֶסְפָּק לָרִיָּה הַמְּאִירָה, וְשֵׁם הַמְּנוּחָה וְהַנְּחָלָה, וְנוּחַ חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, (שם סד) אֲשֶׁר עֵין לֹא רָאתָה אֱלֹהִים זֹלָתָךְ.

יעקב תקן תפלת ערבית

אָבֶן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים וְגו' (ק"ח, כב): [זוהר ח"א פ' נח (דף עב.ב)] אָמַר לוֹ, שְׂאֵלְתִי עַל מַה שְׂאֵמַרְתָּ בַּפִּסּוּק הַזֶּה [סוד של אבן השתייה שאמרת], וְהָאָבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׂמַתִּי מִצְבֵּה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים, שְׂזוֹ אָבֶן הַשְּׂתִיָּה, [נעכשו שמקשיב לדברי] אֵיךְ אֶפְשָׁר? שֶׁהֲרִי אָבֶן הַשְּׂתִיָּה טָרַם שְׁנֹבְרָא הָעוֹלָם הַיְתָה, וּמִמֶּנָּה נִשְׁתַּל הָעוֹלָם, וְאַתָּה אֵמַרְתָּ אֲשֶׁר שְׂמַתִּי, שְׂמִשְׁמַע שִׁיעֵקֵב שֵׁם אוֹתָהּ כְּעַתָּה, וְכַתּוּב וַיִּקַּח אֶת הָאָבֶן אֲשֶׁר שֵׁם מְרֹאשְׁתּוֹ? וְעוֹד, שִׁיעֵקֵב בְּבֵית אֵל הִיָּה, וְהָאָבֶן הַזֶּה הִיְתָה בִירוּשָׁלַיִם. אָמַר לוֹ, כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִתְקַפְּלָה תַּחְתּוֹ, וְאוֹתָהּ אָבֶן תַּחְתּוֹ הִיְתָה. אָמַר לוֹ, אֲשֶׁר שֵׁם כְּתוּב, וְכַתּוּב וְהָאָבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׂמַתִּי מִצְבֵּה. אָמַר לוֹ, אִם יִדְעַתְּ הַדְּבָר - אָמַר אוֹתוֹ.

דוד המלך, החביבות והדבקות שלו היתה באבן הזאת

פָּתַח וְאָמַר, (תהלים יז) אֲנִי בַצֶּדֶק אֶחְזָה פְּנֵיךְ אֶשְׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוֹנַתְךָ. דָּוִד הַמֶּלֶךְ, הַחֲבִיבוּת וְהַדְּבָקוֹת שְׁלוֹ הִיְתָה בְּאָבֶן הַזֹּאת, וְעֲלֶיהָ אָמַר (שם ק"ח) אָבֶן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. וְכִשְׂרָצָה לְהִסְתַּכֵּל בְּמִרְאֵה כְבוֹד רְבוּנוֹ, נָטַל אָבֶן זוֹ בִּידוֹ בַתְּחִלָּה, וְאַחַר כֵּךְ נִכְנַס. מִשּׁוֹם שֶׁכָּל מִי שְׂרוּצָה לְהִרְאוֹת לְפָנָי רְבוּנוֹ, לֹא נִכְנַס

לְמַעַלָּה. שְׂאֵמַר רַבִּי יוֹסִי, רְאִיתִי גַן עֵדֶן וְהוּא מְכוּן כְּנֶגֶד פְּרֻכַת קֶרֶחַ הַנּוֹרָא אֲשֶׁר לְמַעַלָּה, וְהִיא נִהְיִית מִזֵּי הַשְּׁכִינָה, אֲכַל אִינָה נְזוּנִית מִמֶּנָּה. זְכַתָּה לְעֵלוֹת - עוֹלָה בְּאוֹתוֹ עֲמוּד, עַד שְׂמַגַּעַת עַד הַפֶּתַח הַשְּׁלִישִׁי, וְהוּא נֶגֶד הַרְקִיעַ הַנִּקְרָא זְבוּל. וּמַגַּעַת עַד יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר שֵׁם. וְשֵׁם הַשּׁוֹמְרִים. זְכַתָּה - פּוֹתַחֲזִין לָהּ הַפֶּתַחִים וְנִכְנַסְתָּ. לֹא זְכַתָּה - נוֹעֲלִים הַשְּׁעָרִים, וְדוּחִים אוֹתָהּ לְחוּץ, וְנוֹטְלִים פִּינְקֶסָה מִמֶּנָּה, וְהַנְּשִׂמָה אוֹמַרְתָּ, (שיר ה, ז) מִצְּאֵנִי הַשּׁוֹמְרִים הַסּוֹכְבִים בְּעִיר. אֵלּוּ מְלֹאכֵי הַשָּׂרָת, הַשּׁוֹמְרִים בֵּית הַמְּקֹדֵשׁ וִירוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר לְמַעַלָּה. נִשְׂאוּ אֶת רִדִּידֵי מַעְלֵי - זֶהוּ פִינְקֶס, סִימָן שְׁלֵה. שְׂמָרֵי הַחֲמוֹת - כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (ישעיה סב) עַל חוֹמַתֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם הַפְּקַדְתִּי שְׂמָרִים.

זְכַתָּה לְעֵלוֹת - נִכְנַסְתָּ שֵׁם בְּאוֹתָם הַשְּׁעָרִים, וּמִשְׁבַּחַת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבֵית הַמְּקֹדֵשׁ אֲשֶׁר לְמַעַלָּה. וּמִיכָאֵל הַשָּׂר הַגְּדוֹל מִקְרִיב אוֹתָהּ לְקַרְבָּן. אָמַר רַבִּי יִצְחָק לְרַבִּי חֲזִיָּא: מַה קְרָבָן הוּא זֶה, יְכוּל לֹאמַר כְּשֶׂאֵר הַקְרָבָן? אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא: הַקְרָבָה זוֹ הִיא כְּאֵדָם הַמְּקִרֵב דוּרוּן לְפָנָי הַמֶּלֶךְ. וּמִיכָאֵל הוֹלֵךְ עִמָּה, עַד הַפֶּתַח הַרְבִּיעִי וְהַחֲמִישִׁי וְהַשְּׁשִׁי, וְאוֹמַר לְפָנָי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲשֶׁרִי בְּנִי אוֹהֲבִיךָ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, אֲשֶׁרִיחֶם הַצְּדִיקִים הַטּוֹבִים הַזּוֹכִים לָזֶה. עַד שְׂמַגִּיעִים לְשַׁעַר הַשְּׁבִיעִי, שֶׁהוּא עֲרֻבוֹת, וְגַנְזֵי חַיִּים טוֹבִים מִצּוּיִים שֵׁם, וְכָל נִשְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל צְדִיקִים כָּלֵם שֵׁם, וְנַעֲשִׂים מְלֹאכֵי הַשָּׂרָת, וּמְקַלְסִים לְפָנָי הַקְדוּשׁ